

UDKAST

Forslag

til

Lov om en aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester¹

Anvendelsesområde

§ 1. Denne lov finder anvendelse på børn og unges adgang til digitale tjenester, der opfylder følgende kriterier, jf. dog stk. 2:

- 1) tjenester som defineret i artikel 2, nr. 7, eller nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 med senere ændringer (forordningen om digitale markeder),
- 2) tjenester, som er udpeget af Europa-Kommissionen som en meget stor onlineplatform, jf. artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/2065 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF med senere ændringer (forordningen om digitale tjenester), og
- 3) tjenester, som tilgås ved oprettelse af en brugerprofil med login.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på digitale tjenester, der udelukkende eller primært har til formål at gøre det muligt for slutbrugere at deltage i professionel netværksdannelse eller faglig udvikling.

Forbud mod adgang til visse digitale tjenester

§ 2. Det er forbudt for børn og unge under 15 år at tilgå digitale tjenester, som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-3.

Ikrafttræden

§ 3. Loven træder i kraft den 1. juli 2027.

Territorialbestemmelse

§ 4. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

¹ [Loven har som udkast være notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).]

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Baggrund
3.	Lovforslagets hovedpunkter
3.1.	Gældende ret
3.2.	Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4.	Forholdet til Danmarks internationale forpligtigelser
4.1.	FN's konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder (Børnekonventionen)
5.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7.	Administrative konsekvenser for borgerne
8.	Klimamæssige konsekvenser
9.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10.	Forholdet til EU-retten
11.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12.	Sammenfattende skema

1. Indledning

I Danmark bliver børn stadig yngre, når de får en smartphone. Langt de fleste børn får en social medieprofil før de fylder 13 år.

Digitale tjenester fylder i dag meget i børn og unges liv – og det sker i en fase af livet, hvor de endnu ikke har fuldt udviklede evner til at håndtere presset, de sociale mekanismer og det kommercielle indhold, de møder online. Sociale medier udnytter i dag funktioner og designtiltag som ”streaks” og notifikationsmønstre, der skaber afhængighed og fastholder børn og unge i en konstant tilstedeværelse online. For mange børn og unge er det ikke en mulighed at ”logge af”, da det ofte svarer til at melde sig ud af fællesskabet. Derudover eksponeres mange børn og unge for skadeligt, ekstremt eller haderfuldt indhold – også uden selv at opsøge det. Algoritmerne forstærker det, der vækker stærke følelser, og skelner ikke mellem det oplysende og det skadelige. Det gør det digitale miljø uforudsigeligt og i nogle tilfælde farligt for børn og unge at færdes i.

Lovforslaget indeholder derfor regler, der indfører en national aldersgrænse på 15 år for at tilgå de sociale medier, hvor børn og unge er mest udsatte. Det betyder, at det vil være forbudt for børn og unge under 15 år at tilgå visse sociale medier.

2. Baggrund

Lovforslaget udmønter aftale af 7. november 2025 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Det Konservative Folkeparti og Radikale Venstre om digital børnebeskyttelse. Det skal bemærkes, at det politiske grundlag af 2. juni 2026 for firkløverregeringen skærper aftalen om digital børnebeskyttelse, idet der ikke skal kunne gives mulighed for forældredispensation fra 13 år, som ellers var en del af aftalen. Den politisk aftale blev genbekræftet i september 2026 af regeringspartierne (Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Moderaterne og Radikale Venstre) samt Det Konservative Folkeparti og Venstre.

Aftalen om digital børnebeskyttelse bygger på hvidbogen ”En tryk barndom i en digital virkelighed” fra oktober 2025 og ”11 anbefalinger til et trygt og godt digitalt børne- og ungeliv” fra september 2025 af Alliancen for et trygt og godt digitalt børne- og ungeliv.

Aftalen har til formål at beskytte børn og unge bedre i en digital virkelighed.

Aftalen sætter ifølge aftalepartierne en fælles retning for, hvordan vi som samfund tager ansvaret tilbage og skaber klare rammer for de digitale fællesskaber, som børn og unge færdes i hver dag. Det er aftalepartiernes

hensigt at sikre, at det bliver lettere at være forælder i en digital tid og tryk- gere at være barn.

Aftalepartierne er derfor enige om, at børns debutalder for adgang til sociale medier skal hæves. Børn skal derfor tidligst have adgang til sociale medier, når de er fyldt 15 år.

På den baggrund lægges der med dette lovforslag op til at indføre en national aldersgrænse på 15 år for at tilgå de sociale medier, hvor børn og unge er mest udsatte. Når der sigtes mod en national aldersgrænse på 15 år, er det for at sende et klart signal om, at visse digitale tjenester ikke bør være en del af barndommen.

Aftalepartierne er enige om, at lovgivningen ikke må ende med at straffe hverken børn eller forældre for at overtræde lovgivningen.

Lovforslaget forventes imidlertid at ville få den afledte effekt, at omfattede digitale tjenester vil skulle indføre effektiv alderskontrol for at efterleve deres forpligtigelser efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/2065 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF med senere ændringer (forordningen om digitale tjenester) og retningslinjerne til art. 28 i forordningen om digitale tjenester (C/2025/5519 – meddelelse fra Kommissionen – Retningslinjer om foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige online i henhold til artikel 28, stk. 4, i forordning (EU) 2022/2065). For nærmere herom henvises der til lovforslagets pkt. 10 vedrørende lovforslagets forhold til EU-retten.

En national aldersgrænse på 15 år vil være med til at understøtte forældrene i de bestræbelser, som de selv udfolder for at beskytte deres børn i den digitale verden.

Endelig skal lovforslaget samtidig ses som led i en lang række initiativer, der fra centralt hold allerede er eller vil blive iværksat for at beskytte børn og unge bedre i en digital verden, f.eks. indførelsen af digitale gårdvagter, der beskrives i den politiske aftale af den 7. november 2025 om digital børnebeskyttelse.

2.1. Lovevaluering

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet finder det hensigtsmæssigt, at der gennemføres en evaluering af lovforslaget omkring to år efter lovforslagets ikrafttræden. Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet vil derfor, hvis lovforslaget vedtages, udarbejde en sådan

evaluering, som oversendes til Folketinget. Hensigten med evalueringen er at sikre, at den fastsatte aldersgrænse har en reel effekt på børn og unges debutalder for sociale medier, henimod, at normen bliver, at børn og unge tidligst debutterer på visse digitale tjenester, når de er fyldt 15 år.

Evalueringen bør desuden omfatte en vurdering af lovforslagets anvendelsesområde, herunder afgrænsningskriterier for, hvilke sociale medier, der er omfattet af forbuddet. Det kan f.eks. også omfatte fremkomsten af nye sociale medier.

Erfaringerne kan danne baggrund for overvejelser om et eventuelt behov for at præcisere eller ændre reglerne i lovforslaget.

3. En national aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester

3.1. Gældende ret

Der er ikke på nuværende tidspunkt fastsat regler om en aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester i dansk ret.

3.2. Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som beskrevet under pkt. 3.1. gælder der på nuværende tidspunkt ikke regler i dansk ret, som fastsætter regler om en aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester, dvs. et forbud mod, at børn og unge under 15 år kan tilgå visse digitale tjenester.

Det betyder også, at børn og unge i dag i udgangspunktet frit kan tilgå ikke-alderssvarende indhold på diverse digitale tjenester, selvom indholdet ikke nødvendigvis er rettet mod børn og unge. Dét til trods for, at de fleste digitale tjenester formelt i deres vilkår og betingelser har angivet en aldersgrænse på 13 år.

I Danmark bliver børn stadig yngre, når de får egen smartphone eller anden device. Tal fra VIVE-rapport gennemført for Red Barnet offentliggjort i februar 2026 viser, at gennemsnitsalderen for første egen enheder i form af en tablet er 5,2 år, for en smartphone er 8,1 år og for computer er 8,2 år. Det indebærer også, at de digitale tjenester fylder meget i børn og unges liv. Det fremgår af en rapport fra Børns Vilkår offentliggjort i maj 2024, at 94 % af børn i 12-års-alderen har en profil på et socialt medie. Ifølge en undersøgelse offentliggjort i februar 2025 fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen bruger 8-25-årige i gennemsnit 2 timer og 40 minutter dagligt på digitale tjenester. En anden undersøgelse offentliggjort i februar 2025 af Medierådet for børn og unge og Center for sociale medier, tech og demokrati viser desuden, at

89 % af unge i alderen 13-17 år bruger tid på Snapchat, 77 % bruger tid på YouTube, 76 % bruger tid på Instagram, 74 % bruger tid på TikTok og 49 % bruger tid på Facebook.

Det høje forbrug af digitale tjenester falder sammen med en fase af livet, hvor børn og unge endnu ikke har fuldt udviklede evner til at håndtere presset, de sociale mekanismer og det kommercielle indhold, de møder online. Der er en bevægelse i gang hos både børn, unge, forældre og i samfundet generelt. Over halvdelen af de unge synes selv, at de bruger for meget tid på digitale tjenester. Forældre ønsker mere viden, men har svært ved at finde råd og vejledning til at sætte rammer for og håndtere dilemmaer omkring deres børns digitale liv.

Det er Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets vurdering, at en del af løsningen for at sikre, at børn og unge fremadrettet beskyttes bedre i den digitale verden, vil være, at der indføres en national aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester, hvorefter det vil være forbudt for børn og unge under 15 år at tilgå visse digitale tjenester.

Den foreslåede ordning vil medføre, at børn og unge under 15 år ikke længere lovligt vil kunne tilgå de digitale tjenester, som er omfattet af lovforslagets anvendelsesområde. At børn og unge ikke længere må ”tilgå” visse digitale tjenester, indebærer både, at de ikke må oprette og have en brugerprofil med login på tjenesterne, der giver dem adgang til at udnytte funktionerne og tilgå det indhold, som vil være tilgængeligt, når man har en brugerprofil med login på de omfattede tjenester. Det indebærer derudover også, at børn og unge under 15 år, som i forvejen har en brugerprofil på tidspunktet, hvor lovforslaget træder i kraft, ikke længere må tilgå denne, idet denne situation også vil være omfattet af forbuddet.

Formålet med at fastsætte en aldersgrænse for adgang til visse digitale tjenester er at sikre, at børn og unge under 15 år ikke er til stede på tjenester, som kan være forbundet med risici for børn under denne alder. Derudover kan det have den afledte konsekvens, at bevidstheden om disse risici øges hos både børnene, de unge og forældrene.

Den foreslåede ordning indebærer, at det vil være børnene, som vil være lovens pligtsubjekt. Den foreslåede ordning vil imidlertid ikke indeholde håndhævelses- eller sanktionsbestemmelser, hvilket indebærer, at hverken børnene eller deres forældre m.v. vil blive straffet med bøde el.lign. for at overtræde den foreslåede aldersgrænse i lovforslaget. Den foreslåede ordning vil i stedet skulle være adfærdsregulerende og normerende for, hvornår

det i samfundet fremadrettet anses for at være almindeligt at give børn og unge mulighed for at tilgå visse digitale tjenester.

Det er Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets vurdering, at der er behov for en afgrænsning af lovforslagets anvendelsesområde, således, at det ikke vil være samtlige digitale tjenester, der omfattes af forbuddet i lovforslaget. Afgrænsningen i lovforslagets § 1 vil derfor have til formål at forbyde børn og unge at tilgå og have adgang til de digitale tjenester, som kan være forbundet med risici for børn og unge, f.eks. i form af afhængighedsskabende design samt ulovligt eller skadeligt indhold, og som kan medføre samfundsmæssige risici, der er forskellige med hensyn til omfang og virkning fra dem, som mindre platforme medfører.

Det er derfor Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets vurdering, at anvendelsesområdet for den foreslåede ordning vil skulle afgrænses med afsæt i tre kumulative kriterier. Det betyder, at forbuddet i lovforslaget udelukkende vil gælde for de digitale tjenester, som opfylder alle tre kriterier.

For at være omfattet af forbuddet og dermed den foreslåede ordnings anvendelsesområde, vil den digitale tjeneste for det første skulle være enten en "social onlinenetværkstjeneste" eller en "videodelingsplatformstjeneste" i overensstemmelse med artikel 2, nr. 7, eller nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 med senere ændringer (forordningen om digitale markeder).

Forståelsen af definitionerne i artikel 2, nr. 7 og nr. 8, i forordningen om digitale markeder vil skulle fortolkes i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret.

Derefter vil den digitale tjeneste for det andet skulle være udpeget af Europa-Kommissionen som en meget stor onlineplatform, jf. artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/2065 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF med senere ændringer (forordningen om digitale tjenester).

Europa-Kommissionen fører på deres hjemmeside (<https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/list-designated-vlops-and-vloses>) en liste over, hvilke digitale tjenester, der er udpeget til at være meget store onlineplatforme ("VLOPs"). Listen opdateres løbende efter behov, hvilket indebærer, at digitale tjenester både kan blive tilføjet eller fjernet fra listen.

Listen er derfor ikke statisk. Det vil kun være de tjenester, der fremgår af denne liste (og som opfylder de to øvrige kriterier), der vil være omfattet af forbuddet, som børnene skal efterleve.

Endelig vil den digitale tjeneste for det tredje skulle tilgås ved oprettelse af en brugerprofil med login.

Det bemærkes, at en række digitale tjenester enten helt eller delvist kan tilgås uden login. Efter den foreslåede ordning vil det være forbudt for børn og unge at tilgå den del af den digitale tjeneste, som vil skulle tilgås ved oprettelse af en brugerprofil med login. Forbuddet vil derfor ikke omfatte den del af en digital tjeneste, der kan tilgås uden forudgående oprettelse af en brugerprofil med login.

Ved oprettelse af en brugerprofil med login angives der typisk (person)oplysninger såsom: navn/brugernavn, e-mailadresse, telefonnummer, adgangskode og eventuelle andre profiloplysninger (profilbillede m.m.). Brugerprofilen fungerer typisk som brugerens identitet på den digitale tjeneste.

Det er endvidere Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets vurdering, at den foreslåede ordning, og dermed forbuddet, ikke vil skulle finde anvendelse på digitale tjenester, der udelukkende eller primært har til formål at gøre det muligt for slutbrugere at deltage i professionel netværksdannelse eller faglig udvikling.

Med den foreslåede bestemmelse vil det således ikke være forbudt for børn og unge at tilgå digitale tjenester, som opfylder de tre kumulative kriterier, men udelukkende eller primært har til formål at gøre det muligt for slutbrugere at deltage i professionel netværksdannelse eller faglig udvikling.

Kendetegnet ved disse tjenester vil typisk være, at tjenesterne faciliterer forbindelser mellem professionelle, mentorer m.m., der tilbyder faglige indsigter, herunder med fokus på samarbejde, videndeling og karriereudvikling. For eksempel kan en tjeneste give slutbrugere mulighed for at oprette en profil, der beskriver deres professionelle baggrund og karrieremål, hvilket gør det muligt for dem at komme i kontakt med potentielle arbejdsgivere eller professionelle forbindelser generelt.

Det er Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets vurdering, at eftersom disse typer af digitale tjenester primært bruges til at opbygge professionelle netværk, vil det være mindre sandsynligt, at upassende eller skadeligt indhold vil blive publiceret på disse tjenester. Derfor vil denne type af digital tjeneste udgøre en begrænset risiko for børn og unge.

UDKAST

I forbindelse med den foreslåede ordning, vil Digitaliseringsstyrelsen på sin hjemmeside (www.digst.dk) føre en ikke-bindende vejledende liste over, hvilke digitale tjenester, der f.eks. vil være omfattet af forbuddet. Formålet med, at Digitaliseringsstyrelsen vil offentliggøre en ikke-bindende vejledende liste, vil være at skabe gennemsigtighed for børn og unge, så det vil være lettere at gennemskue, hvilke digitale tjenester, som børnene ikke lovligt vil kunne tilgå efter lovforslaget. Listen vil blive opdateret løbende efter behov.

Den foreslåede ordning vil desuden skulle ses i sammenhæng med kravet om alderskontrol efter Europa-Kommissionens retningslinjer (C/2025/5519) om foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige online i henhold til artikel 28, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/2065 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF med senere ændringer (forordningen om digitale tjenester) (herefter ”Kommissionens retningslinjer”).

Det følger af afsnit 6.1.3.1 om alderskontrol i Kommissionens retningslinjer, at aldersbegrænsning understøttet af alderskontrol for adgang til bl.a. de digitale tjenester, som af Kommissionen er udpeget som meget store online platforme (”VLOPs”) vil være en passende og forholdsmæssig foranstaltning til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige, når f.eks. EU-retten eller national ret i overensstemmelse med EU-retten, fastsætter en minimumsalder for adgang til visse produkter eller tjenester, der tilbydes og/eller vises på en hvilken som helst måde på en onlineplatform, herunder specifikt definerede kategorier af sociale onlinemedietjenester.

Den foreslåede ordning vil derfor forventes at få den afledte effekt, at visse digitale tjenester – for at efterleve deres forpligtigelser i henhold til artikel 28 i forordningen om digitale tjenester – vil skulle aldersbegrænse adgangen til deres tjenester ved at indføre alderskontrol med afsæt i den nationalt fastsatte aldersgrænse. Dette med henblik på at sikre, at børn og unge, der er under 15 år, ikke længere vil kunne tilgå disse digitale tjenester.

Tilsynet med, om de digitale tjenester overholder reglerne i forordningen om digitale tjenester, varetages af den medlemsstat, hvor tjenesten er etableret eller har udpeget en retlig repræsentant, eller af Europa-Kommissionen. Digitaliseringsstyrelsen vil i sin funktion som koordinator for digitale tjenester i Danmark efter behov skulle samarbejde med Europa-Kommissionen eller tilsynsmyndigheden, hvor tjenesten er etableret eller har udpeget

en retlig repræsentant, herunder ved at bidrage med data om potentielle overtrædelser af forordningen om digitale tjenester. Lovforslaget vil være afgrænset til at omfatte en række af de tjenester, som er udpeget som meget store online platforme. Der er på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse ikke udpeget sådanne tjenester i Danmark.

Den nationale digitale identitetstegnebog (AltID), som er reguleret ved lov nr. 301 af 26. februar 2026 om den nationale digitale identitetstegnebog, er et eksempel på et relevant værktøj, der kan anvendes til alderskontrol som forudsætning for at kunne tilgå visse digitale tjenester. AltID er udviklet med henblik på at sikre en høj grad af data- og privatlivsbeskyttelse og lever op til standard for alderskontrol, som Europa-Kommissionen har fastsat. AltID vil således kunne fungere med tjenester registreret i andre EU-lande.

Det er Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets vurdering, at lovforslaget bør træde i kraft på et senere tidspunkt end selve vedtagelsen i Folketinget og den efterfølgende kundgørelse. Ikrafttrædelsestidspunktet er fastsat under hensyntagen til, at lovens pligts subjekter, dvs. børnene, vil have mulighed for at indrette sig efter de nye regler. Dette indebærer f.eks. at de børn under 15 år, der allerede ved lovens vedtagelse har en brugerprofil med login på de omfattede digitale tjenester, får mulighed for at downloade oplysninger, billeder m.v., som fremgår af deres eksisterende brugerprofiler, hvis de måtte have en brugerprofil i forvejen.

Lovforslaget forventes at få den afledte effekt, at visse digitale tjenester – for at efterleve deres forpligtigelser i henhold til artikel 28 i forordningen om digitale tjenester – vil skulle aldersbegrænse adgangen til deres tjenester ved at indføre alderskontrol med afsæt i den nationalt fastsatte aldersgrænse. Ikrafttrædelsestidspunktet vil derfor også bidrage til, at de omfattede digitale tjenester vil have tid til at indrette sig herefter.

For nærmere om lovens anvendelsesområde og forbuddet henvises til lovforslagets §§ 1 og 2 og bemærkningerne hertil.

4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtigelser

Det vurderes, at lovforslaget er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtigelser. Nedenfor følger en gennemgang af forholdet til FN's konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder (Børnekonventionen).

4.1. FN's konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder (Børnekonventionen)

Danmark har ratificeret FN's konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder (Børnekonventionen), jf. bekendtgørelse nr. 6 af 16. januar 1992 af FN-konvention af 20. november 1989 om Barnets Rettigheder.

Børnekonventionen indeholder en regulering af børns rettigheder på alle samfundsområder. I det følgende opridses en række artikler med særlig relevans for børn og unge set i lyset af nærværende forslag til lov om en aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester.

Det fremgår af præamblen til konventionen, at baggrunden for konventionen bl.a. er FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder, hvorefter børn har ret til særlig omsorg og bistand. Børnekonventionen tager bl.a. hensyn til Erklæringen om Barnets Rettigheder vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling den 20. november 1959 om, at barnet som følge af sin fysiske og psykiske umodenhed har behov for særlig beskyttelse og omsorg, herunder passende juridisk beskyttelse, både før og efter fødslen. Derudover fremgår det, at familien, som den grundlæggende enhed i samfundet og naturlige ramme for alle sine medlemmers og særligt børns opvækst og trivsel, bør gives den nødvendige beskyttelse og hjælp, således at den fuldt ud kan påtage sig sine forpligtigelser i samfundet.

Det grundlæggende hensyn til barnets bedste fastslås i konventionens artikel 3, stk. 1. Det følger af denne bestemmelse, at i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for socialt velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer, skal barnets tarv komme i første række. Barnets tarv skal således være et primært hensyn.

Dertil følger det af konventionens artikel 5, at deltagerstaterne skal respektere det ansvar og de rettigheder og pligter, som forældrene har, eller, hvor dette finder anvendelse, tilsvarende ansvar, rettigheder og pligter for så vidt angår medlemmerne af den udvidede familie eller samfundet i overensstemmelse med stedlig sædvane, samt værger eller andre personer med juridisk ansvar for barnet, til på en måde, der svarer til den løbende udvikling af barnets evner, at yde passende vejledning og støtte til barnet i udøvelsen af rettighederne anerkendt i konventionen.

Det følger endvidere af konventionens artikel 12, stk. 1, at et barn, der er i stand til at udforme sine egne synspunkter, skal sikres retten til frit at udtrykke disse synspunkter i alle forhold, der vedrører barnet. Barnets

UDKAST

synspunkter skal tillægges vægt i overensstemmelse med dets alder og modenhed.

Det følger af konventionens artikel 13, at barnet skal have ytringsfrihed. Retten omfatter frihed til uanset territoriale grænser at søge, modtage og videregive oplysninger og tanker af enhver art, enten mundtligt, skriftligt eller på tryk i form af kunst eller gennem en hvilken som helst anden udtryksmåde, barnet måtte vælge.

Efter konventionens artikel 16, stk. 1, må intet barn udsættes for vilkårlig eller ulovlig indblanding i sit privatliv- og familieliv.

Det fremgår af konventionens artikel 17, at deltagerstaterne anerkender massemediernes vigtige rolle og skal sikre, at barnet har adgang til information og materiale fra forskellige nationale og internationale kilder, særligt de kilder, som har til formål at fremme barnets sociale, åndelige og moralske velfærd og fysiske og psykiske sundhed.

Det fremgår derudover af konventionens artikel 19, stk. 1, at deltagerstaterne skal træffe alle passende lovgivningsmæssige, administrative, sociale og uddannelsesmæssige forholdsregler til beskyttelse af barnet mod alle former for fysisk eller psykisk vold, skade eller misbrug, vanrøgt eller forsømmelig behandling, mishandling eller udnyttelse, herunder seksuelt misbrug, mens barnet er i forældrenes, værgens eller andre personers varetægt.

Det følger af konventionens artikel 23, stk. 1, at deltagerstaterne skal anerkende, at et psykisk eller fysisk handicappet barn bør have et indholdsrigt og menneskeværdigt liv under forhold, der sikrer værdigheder, fremmer selvtillid og medvirker til barnets aktive deltagelse i samfundslivet.

Efter konventionens artikel 24, stk. 1, har deltagerstaterne pligt til at anerkende barnets ret til at nyde den højest opnåelige sundhedstilstand, adgang til at få sygdomsbehandling og genoprettelse af helbredet.

Efter konventionens artikel 31, stk. 1, skal deltagerstaterne anerkende barnets ret til hvile og fritid, til at lege og dyrke fritidsinteresser, som er passende for barnets alder, og til frit at deltage i det kulturelle og kunstneriske liv.

Derudover fremgår det af konventionens artikel 34, at deltagerstaterne påtager sig at beskytte barnet mod alle former for seksuel udnyttelse og seksuel misbrug. Deltagerstaterne skal bl.a. tage alle passende nationale, bilaterale og multilaterale forholdsregler for at forhindre, at et barn overtales eller tvinges til at deltage i nogen form for ulovlig seksuel aktivitet.

Endelig fremgår det af konventionens artikel 36, at deltagerstaterne skal beskytte barnet mod alle andre former for udnyttelse, der på nogen måde kan skade barnet.

Lovforslaget har til formål at udskyde børns debut på sociale medier og samtidig beskytte børn og unge i den digitale verden mod potentielt skadelige digitale tjenester. Visse digitale tjenester er blevet forbundet med dokumenterede risici, herunder afhængighedsskabende og manipulerende designs, digitale krænkelse, eksponering af kommercielt, skadeligt og ulovligt indhold. Der henvises i den forbindelse til pkt. 1. og 2. i lovforslagets almindelige bemærkninger for nærmere herom.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet bemærker hertil, at lovforslaget understøtter centrale og overordnede principper og rettigheder i Børnekonventionen: artikel 3 om, at barnets bedste skal komme i første række, artikel 16 om, at intet barn må udsættes for vilkårlig eller ulovlig indblanding i sit privatliv, samt artiklerne 34 og 36 om beskyttelse af barnet mod alle former for udnyttelse der på nogen måde kan skade barnet.

Lovforslaget vurderes ikke at være i strid med FN's Børnekonvention, herunder f.eks. artikel 17 om barnets ret til information, artikel 23 om børn med psykisk eller fysisk handicap og deres ret til et indholdsrigt liv, samt artikel 31 om barnets ret til leg og fritidsaktiviteter, jf. artikel 3 om barnets bedste som et grundlæggende hensyn.

Lovforslaget finder sin begrundelse i, at visse digitale tjenester indeholder dokumenterede risici, som kan sætte børn og unge i en særlig sårbar situation. På denne baggrund anses et forbud mod adgang til visse digitale tjenester for børn og unge under 15 år, som et nødvendigt middel til at beskytte børn og unge i Danmark i overensstemmelse med barnets bedste.

Det er på den baggrund Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets vurdering, at det foreslåede nationale forbud mod børn og unges adgang til visse digitale tjenester, dvs. i form af en national aldersgrænse for børn og unges adgang, kan gennemføres inden for rammerne af FN's Børnekonvention.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

I forbindelse med den foreslåede ordning vil Digitaliseringsstyrelsen på sin hjemmeside (www.digst.dk) føre en ikke-bindende vejledende liste over, hvilke digitale tjenester, der er omfattet af forbuddet for de omfattede

persongrupper mod at tilgå visse digitale tjenester. Listen vil blive opdateret løbende efter behov. Der vil være tale om en mindre administrativ opgave.

En afledt konsekvens af lovforslaget vil forventeligt være, at de tjenester, der er omfattet af forslaget, i medfør af artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/2065 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF med senere ændringer (forordningen om digitale tjenester) vil være forpligtet til at gennemføre alderskontrol af brugere i Danmark, som ønsker at tilgå tjenesterne. Europa-Kommissionen har i sine retningslinjer til artikel 28 således angivet alderskontrol, som en passende foranstaltning til onlinebeskyttelse af mindreårige, når en medlemsstat har en lovbestemt minimumsalder til tjenesten. Alderskontrollen vil skulle sikre, at den aldersgrænse, der følger af lovforslaget, bliver overholdt, så tjenesten handler i overensstemmelse med artikel 28 i forordningen om digitale tjenester. Tilsynet med, om de digitale tjenester overholder reglerne i forordningen om digitale tjenester, herunder konkret artikel 28, hvoraf kravet om alderskontrol fremgår, varetages af den medlemsstat, hvor tjenesten er etableret eller har udpeget en retlig repræsentant, eller af Europa-Kommissionen. Digitaliseringsstyrelsen vil i sin funktion som koordinator for digitale tjenester i Danmark efter behov skulle samarbejde med Europa-Kommissionen eller tilsynsmyndigheden, hvor tjenesten er etableret eller har udpeget en retlig repræsentant, herunder ved at bidrage med data om potentielle overtrædelser af forordningen om digitale tjenester, herunder f.eks. potentielle overtrædelser af artikel 28. Lovforslaget vil være afgrænset til at omfatte en række af de tjenester, som er udpeget som meget store online platforme. Der er på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse ikke udpeget sådanne tjenester i Danmark.

Der er på Finansloven 2026 afsat 0,5 mio. kr. årligt i 2026-2029 til indsatsen til initiativet om en national aldersgrænse for adgang til sociale medier i den daværende Regeringens (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) aftale af 7. november 2025 med Det Konservative Folkeparti og Radikale Venstre om digital børnebeskyttelse.

Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriet har vurderet, hvorvidt lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning. Der er i videst mulig udstrækning taget hensyn til principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

For så vidt angår princip 1 og 4 om enkle og klare regler henholdsvis sammenhæng på tværs, er der i videst muligt omfang formuleret klare og enkle regler. I forbindelse med den foreslåede ordning vil Digitaliseringsstyrelsen

på sin hjemmeside (www.digst.dk) føre en ikke-bindende vejledende liste over, hvilke digitale tjenester, der er omfattet af forbuddet. Listen vil blive opdateret løbende efter behov. Desuden er der ved afgrænsningen af, hvilke tjenester der vil være omfattet lovforslagets aldersgrænse, anvendt allerede eksisterende begreber og definitioner i anden lovgivning, herunder i EU-retten.

I tilknytning til princip 2 om digital kommunikation bemærkes, at lovforslaget ikke indeholder regler, der stiller krav om obligatorisk digital kommunikation mellem borgere og virksomheder og det offentlige. Det skyldes, at lovforslaget ikke indeholder regler om tilsyn med eller håndhævelse af forbuddet for børn og unge mod at tilgå visse digitale tjenester, hvis de er under 15 år. Derfor vurderes regler om digital kommunikation ikke at være relevante.

Princip 3 vedrører, om reglerne muliggør automatisk sagsbehandling. Da lovforslaget, som nævnt, ikke indeholder regler om tilsyn eller håndhævelse, vurderes princippet ikke at være relevant.

Hvad angår princip 4 om data og begreber genbruges på tværs kan til ovenstående tilføjes, at lovforslaget ikke lægger op til, at der skal indsamles data, herunder data der allerede er indsamlet af andre myndigheder.

Princip 5 om tryk og sikker datahåndtering vurderes ikke at være relevant i forhold til lovforslaget, da det ikke lægger op til indsamling eller genbrug af data.

Princip 6 om anvendelse af offentlig infrastruktur samt princip 7 om forebyggelse af snyd og fejl vurderes ikke at være relevante i forhold til lovforslaget.

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for kommunerne eller regionerne.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget indeholder ikke regler, der på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse, retter sig mod danske, private virksomheder, hvorfor der ikke er tale om erhvervsrettet lovgivning. Lovforslaget har derfor ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Efter lovforslaget vil det være forbudt for børn og unge under 15 år at tilgå visse digitale tjenester. Lovforslaget indfører ikke nye krav, der er rettet mod erhvervslivet.

En afledt effekt af lovforslaget vil forventeligt være, at udbydere af visse digitale tjenester ved efterlevelsen af deres forpligtigelser efter artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/2065 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF med senere ændringer (forordningen om digitale tjenester), vil skulle iagttage den nationale aldersgrænse, der følger af den foreslåede ordning, ved at anvende alderskontrol med henblik på at sikre, at den nationale aldersgrænse efterleves.

Lovforslaget vil imidlertid være afgrænset til at omfatte et forbud mod børn og unges adgang til digitale tjenester, der er udpeget som meget store onlineplatforme af Europa-Kommissionen i medfør af artikel 33 i forordningen om digitale tjenester. Ingen danske virksomheder er på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse udpeget som en meget stor onlineplatform. Betingelsen for at blive udpeget som en meget stor onlineplatform er, at platformen pr. måned har et gennemsnitligt antal aktive tjenestemodtagere i EU på 45 millioner eller derover.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Som en afledt konsekvens af lovforslaget vil alle personer i Danmark, som ønsker at få adgang til de omfattede platforme, forventeligt løbende blive mødt med et krav om alderskontrol.

Kravet om alderskontrol fremgår ikke af lovforslaget, men følger i stedet af artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/2065 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF med senere ændringer (forordningen om digitale tjenester).

Europa-Kommissionen har således i medfør af artikel 28, stk. 4, i forordningen om digitale tjenester udstedt retningslinjer med henblik på at bistå udbydere af onlineplatforme i, hvordan de kan efterleve deres forpligtigelse om at sikre onlinebeskyttelse af mindreårige (Europa-Kommissionens retningslinjer (C/2025/5519) om foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige online i henhold til artikel 28, stk. 4, i forordning (EU) 2022/2065).

Det følger af retningslinjernes afsnit 6.1.3.1 om alderskontrol, at aldersbegrænsning understøttet af alderskontrol for adgang til de digitale tjenester, som af Europa-Kommissionen er udpeget som meget store onlineplatforme ("VLOPs"), vil være en passende og forholdsmæssig foranstaltning til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige, når f.eks. EU-retten eller national ret i overensstemmelse med EU-retten, fastsætter en minimumsalder for adgang til visse produkter eller

tjenester, der tilbydes og/eller vises på en hvilken som helst måde på en onlineplatform, herunder specifikt definerede kategorier af sociale onlinemedietjenester. De nævnte konsekvenser skal ses i lyset af formålet med lovforslaget om at beskytte børn og unge bedre i en digital verden.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Som følge af lovforslagets bestemmelse om en national aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester, er et udkast til lovforslaget blevet notificeret [den X. 2026] over for Europa-Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundstjenester (kodifikation) (informationsproceduredirektivet).

Lovforslaget har derudover givet anledning til overvejelser i relation til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/2065 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF med senere ændringer (forordningen om digitale tjenester).

Forordningen om digitale tjenester har til formål at opbygge en sikrere og mere retfærdig online verden. Reglerne har bl.a. til formål at beskytte forbrugere, herunder særligt mindreårige og deres grundlæggende rettigheder mere effektivt samt at definere et klart ansvar for onlineplatforme og sociale medier. Forordningen om digitale tjenester er totalharmoniserende på området, hvilket indebærer, at medlemsstaterne hverken må vedtage lovgivning, der er mere eller mindre restriktiv inden for de harmoniserede reglers anvendelsesområde.

Det følger af artikel 28, stk. 1, i forordningen om digitale tjenester, at udbydere af onlineplatforme, der er tilgængelige for mindreårige, indfører passende og forholdsmæssige foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige på deres tjeneste. Forordningen om digitale tjenester forpligtiger således udbydere af onlineplatforme at sikre onlinebeskyttelse af mindreårige.

Europa-Kommissionen har i medfør af artikel 28, stk. 4, i forordningen om digitale tjenester udstedt retningslinjer med henblik på at bistå udbydere af

onlineplatforme i, hvordan de kan efterleve deres forpligtigelse om at sikre onlinebeskyttelse af mindreårige (Europa-Kommissionens retningslinjer (C/2025/5519) om foranstaltninger til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige online i henhold til artikel 28, stk. 4, i forordning (EU) 2022/2065). Det følger af retningslinjernes afsnit 6.1.3.1 om alderskontrol, at aldersbegrænsning understøttet af alderskontrol for adgang til de digitale tjenester, som af Europa-Kommissionen er udpeget som meget store online platforme ("VLOPs"), vil være en passende og forholdsmæssig foranstaltning til at sikre et højt niveau af privatlivets fred, tryghed og sikkerhed for mindreårige, når f.eks. EU-retten eller national ret i overensstemmelse med EU-retten, fastsætter en minimumsalder for adgang til visse produkter eller tjenester, der tilbydes og/eller vises på en hvilken som helst måde på en onlineplatform, herunder specifikt definerede kategorier af sociale onlinemedietjenester.

Lovforslaget vil derfor forventes at få den afledte effekt, at udbyderne af de omfattede digitale tjenester – for at efterleve deres forpligtigelser i henhold til artikel 28 i forordningen om digitale tjenester – vil skulle aldersbegrænse adgangen til deres tjenester ved at indføre alderskontrol med afsæt i den nationalt fastsatte aldersgrænse. Dette vil ske med henblik på at sikre, at børn og unge der er under 15 år, ikke længere vil kunne tilgå de omfattede digitale tjenester.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 7. september 2026 til den 5. oktober 2026 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

[Advokatsamfundet, ADD-projektet, AE - Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Alexandra Instituttet, Amnesty International Danmark, Analyse og Tal, AU - Aarhus Universitet, BUPL, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, CBS – Copenhagen Business School, Center for Digital Pædagogik, Center for Digital Teknologiforståelse, Center for Dokumentation og Indsats mod Ekstremisme, Center for Ludomani, CEPOS – Center for Politiske Studier, Coding Pirates, Cybernauterne, Danish Tech Startups Association, Danmarks Lærerforening, Danmarks Statistik, Dansk Annoncørforening, Dansk Erhverv, Dansk Internet Forum, Dansk IT, Dansk Journalistforbund, Dansk Kulturinstitut, Dansk Stalking Center, Dansk Standard, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Gymnasiers Sammenslutning, DGI, Danske Skoleelever, Danske Handicaporganisationer, Danske Medier, Danske Universiteter, DataEthics, Dataetisk Råd, Dataetisk ungeråd, Datatilsynet, Democracy X, Den Danske Dommerforening, Det Centrale

Handicapråd, Det Kriminalpræventive Råd, DI Digital, Digital Infrastruktur, Digital Lead, Digital Stemme, Digitalt Ansvar, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DPCMO - Danske Pressepublikationers Kollektive Forvaltningsorganisation, DTU - Danmarks Tekniske Universitet, DUF – Dansk Ungdoms Fællesråd, Erhvervshus Fyn, Erhvervshus Hovedstaden, Erhvervshus Midtjylland, Erhvervshus Nordjylland, Erhvervshus Sjælland, Erhvervshus Sydjylland, Erhvervsskolernes Elevorganisation, FDR – Danske Revisorer, Finanstilsynet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet TÆNK, Foreningen for Dansk Internethandel, Foreningen for Spiseforstyrrelser og Selvskade, Foreningen Spejderne, Forældrenes Landsorganisation FOLA, Google Denmark ApS, Headspace, Institut for Menneskerettigheder, IT-Branchen, IT-Politisk Forening, ITU - IT-Universitet i København, Justitia, KL - Kommunernes Landsforening, Kreativitet og kommunikation, KU - Københavns Universitet, Legebranchen LEG, Medierådet for Børn og Unge, Mediesundhed for børn og unge, Meta, Microsoft Danmark, MINO Danmark, Netværket af Ungdomsråd (NAU), Nævnenes Hus, Politiets Online Patrulje, PROSA, Psykiatrifonden, Radio- og TV-Nævnet, Red Barnet, Retspolitisk Forening, Rigspolitiet, Rigsrevisionen, RUC - Roskilde Universitetscenter, Rådet for Digital Sikkerhed, Rådet for Socialt Udsatte, Scammed.dk (Center for Digital Pædagogik), SDU - Syddansk Universitet, Sex og Samfund, SIND – Landsforeningen for psykisk sundhed, Skole og Forældre, Skolelederforeningen, SMV Danmark, Snapchat Denmark ApS, Spillemyndigheden (StopSpillet), StopChikane, SUMH (Sammenslutningen af unge med handicap), Sundhedsstyrelsen: Center for Mental og Digital Sundhed, Tech Policy Youth Committee, Teknologiens Mediehus, Teleindustrien, TikTok, TjekDet, Unicef DK, Ventilen, VIVE, Youth CTRL, Ældre Sagen, Aarhus BSS, AAU – Aalborg Universitet]

12. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Der forventes negative økonomiske konsekvenser for staten i form af merudgifter på 0,5 mio. kr. årligt i 2026-2029 til indsatsen om en aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester.

UDKAST

Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget forventes ikke at have væsentlige implementeringskonsekvenser.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Som en afledt konsekvens af lovforslaget vil alle personer i Danmark, som ønsker at få adgang til de omfattede platforme, forventeligt blive mødt med et krav om alderskontrol fra de digitale tjenester.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	[Lovforslaget er notificeret som udkast efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester med senere ændringer (Informationsprocedure-direktivet).]	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering	Ja Nej X	

UDKAST

(der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	
---	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler i dansk ret om en aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester.

Det foreslås i lovforslagets § 1, stk. 1, at denne lov finder anvendelse på børn og unges adgang til digitale tjenester, som opfylder kriterierne oplistet i § 1, stk. 1, nr. 1-3.

Den foreslåede bestemmelse indeholder tre kumulative kriterier, som alle vil skulle være opfyldt, før der vil være tale om en digital tjeneste, som børn og unge ikke må tilgå.

Begrebet ”digital tjeneste” er ikke i sig selv entydigt defineret, men vil i denne forbindelse skulle forstås som en ”informationssamfundstjeneste” som defineret i artikel 1, stk. 1, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (Informationsproceduredirektivet). ”Informationssamfundstjeneste” defineres heri som: ”enhver tjeneste i informationssamfundet, dvs. enhver tjeneste, der normalt ydes mod betaling, og som teleformidles ad elektronisk vej på individuel anmodning fra en tjenestemodtager”. Begrebet er meget bredt og vil derfor i relation til lovforslaget skulle ses i sammenhæng med den afgrænsning, som i øvrigt følger af lovforslagets § 1.

Det foreslås i lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 1, at loven omfatter tjenester som defineret i artikel 2, nr. 7, eller nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/1925 af 14. september 2022 om åbne og fair markeder i den digitale sektor og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og (EU) 2020/1828 med senere ændringer (forordningen om digitale markeder).

Artikel 2, nr. 7, i forordningen om digitale markeder indeholder en definition af en ”social onlinenetværkstjeneste”. Det fremgår af bestemmelsen, at der herved forstås en: ”platform, der gør det muligt for slutbrugere at komme i forbindelse og kommunikere med hinanden, dele indhold og opdage andre brugere og andet indhold på tværs af flere enheder og navnlig via chats, indlæg, videoer og anbefalinger”.

Artikel 2, nr. 8, i forordningen om digitale markeder indeholder en definition af en ”videodelingsplatformstjeneste”. Det fremgår af bestemmelsen, at

der ved en ”videodelingsplatformstjeneste” forstås: ”videodelingsplatformstjeneste som defineret i artikel 1, stk. 1, litra aa), i direktiv 2010/13/EU”.

Det følger af artikel 1, stk. 1, litra aa), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester med senere ændringer (direktiv om audiovisuelle medietjenester), at der ved en ”videodelingsplatformstjeneste” forstås: ”en tjeneste som defineret i artikel 56 og 57 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvor hovedformålet med tjenesten eller en del af den, der kan adskilles herfra, eller en væsentlig funktion i tjenesten består i at udbyde programmer, brugergenererede videoer eller begge dele til offentligheden, som udbyderen af videodelingsplatformen ikke har noget redaktionelt ansvar for, med henblik på at informere, underholde eller oplyse via elektroniske kommunikationsnet som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2002/21/EF og hvis tilrettelæggelse fastlægges af udbyderen af videodelingsplatformen, herunder ved brug af automatiske metoder og algoritmer og navnlig gennem visning, tagging og sekvensering”.

Med den foreslåede bestemmelse vil det således være et kriterie, at den digitale tjeneste først og fremmest falder under én af definitionerne i artikel 2, nr. 7, eller nr. 8, i forordningen om digitale markeder, førend tjenesten vil være omfattet af lovforslagets anvendelsesområde. Det vil være tilstrækkeligt, at tjenesten – for at være omfattet af lovforslagets anvendelsesområde – kun er omfattet af én af definitionerne, og ikke begge definitioner.

Forståelsen af definitionerne i artikel 2, nr. 7 og nr. 8, i forordningen om digitale markeder vil skulle fortolkes i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret.

Det foreslås i lovforslagets § 1, stk. 1, *nr. 2*, at loven omfatter tjenester, som er udpeget af Europa-Kommissionen som en meget stor onlineplatform, jf. artikel 33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/2065 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF med senere ændringer (forordningen om digitale tjenester).

Med den foreslåede bestemmelse vil det således for det andet være et kriterie, at den digitale tjeneste er udpeget af Europa-Kommissionen til at være en meget stor onlineplatform (”VLOPs”) efter artikel 33 i forordningen om digitale tjenester.

Europa-Kommissionen fører på deres hjemmeside (<https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/list-designated-vlops-and-vloses>) en liste over, hvilke digitale tjenester, der er udpeget til at være meget store online-platforme ("VLOPs"). Listen opdateres løbende efter behov, hvilket indebærer, at digitale tjenester både kan blive tilføjet eller fjernet fra listen. Listen er derfor ikke statisk. Det vil kun være de tjenester, der fremgår af denne liste (og som opfylder de to øvrige kriterier), der vil være omfattet af forbuddet, som børnene vil skulle efterleve.

Endelig foreslås det i lovforslagets § 1, stk. 1, *nr.* 3, at loven omfatter tjenester, som tilgås ved oprettelse af en brugerprofil med login.

Med den foreslåede bestemmelse vil det således, som det sidste kriterie, være afgørende, at den digitale tjeneste skal tilgås ved oprettelse af en brugerprofil med login. Det bemærkes, at en række digitale tjenester samt indholdet herpå, enten helt eller delvist kan tilgås uden login. Efter den foreslåede bestemmelse vil det være forbudt for børn og unge at tilgå den del af den digitale tjeneste, som vil skulle tilgås ved oprettelse eller anvendelse af en brugerprofil med login. Forbuddet vil derfor ikke omfatte den del af en digital tjeneste, der kan tilgås uden forudgående oprettelse af en brugerprofil med login.

Ved oprettelse af en brugerprofil med login angives der typisk (person)oplysninger såsom: navn/brugernavn, e-mailadresse, telefonnummer, adgangskode og eventuelle andre profiloplysninger (profilbillede m.m.). Bruugerprofilen fungerer typisk som brugerens identitet på den digitale tjeneste.

En brugerprofil med login kan f.eks. anvendes til at bekræfte, at det er den rette person, som anvender den digitale tjeneste, samt til at knytte eventuelle personlige aktiviteter til brugeren, såsom opslag, likes og beskeder.

En brugerprofil med login fungerer derfor ikke blot som en teknisk adgangsbarriere, men også som en kernefunktion til at strukturere måden, hvorpå den pågældende digitale tjeneste fungerer på i forhold til den pågældende bruger. Når brugeren er logget ind, får den digitale tjeneste mulighed for at tilpasse indholdet (målrettede anbefalinger, reklamer m.m.), gemme brugerens egne data (venneliste, opslag) samt tilbyde sociale funktioner (kommentarer, beskeder, interaktion).

I forbindelse med den foreslåede ordning, vil Digitaliseringsstyrelsen på sin hjemmeside (www.digst.dk) føre en ikke-bindende vejledende liste over,

hvilke digitale tjenester, der er omfattet af forbuddet. Listen vil blive opdateret løbende efter behov. Formålet med listen vil være at sikre, at det bliver mere gennemsigtigt for børn og unge samt deres forældre, hvilke digitale tjenester der er omfattet af forbuddet, og som børn og unge derfor ikke må tilgå.

Det foreslås i lovforslagets § 1, *stk.* 2, at loven ikke finder anvendelse på digitale tjenester, der udelukkende eller primært har til formål at gøre det muligt for slutbrugere at deltage i professionel netværksdannelse eller faglig udvikling

Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at der vil være en række digitale tjenester, som det ikke vil være forbudt for børn og unge at tilgå, selvom de digitale tjenester i øvrigt opfylder kriterierne, der er oplistet i lovforslagets § 1, *stk.* 1, nr. 1-3.

Med den foreslåede bestemmelse vil det derfor ikke være forbudt for børn og unge at tilgå digitale tjenester, der udelukkende eller primært har til formål at gøre det muligt for slutbrugere at deltage i professionel netværksdannelse eller faglig udvikling.

Om tjenesten udelukkende eller primært har til formål at gøre det muligt for slutbrugere at deltage i professionel netværksdannelse eller faglig udvikling bør afgøres ud fra tjenestens faktiske funktion og indhold, snarere end hvordan tjenesteudbyderen selv måtte karakterisere dens formål.

Ved begrebet ”udelukkende” henvises der til, at tjenesten kun vil skulle have ét formål. I dette tilfælde vil det være at gøre det muligt for slutbrugere at deltage i professionel netværksdannelse eller faglig udvikling.

Ved begrebet ”primært” henvises der til, at tjenesten hovedsageligt kun vil skulle have ét formål, som vil være det dominerende eller vigtigste formål – i dette tilfælde at gøre det muligt for slutbrugere at deltage i professionel netværksdannelse eller faglig udvikling – samtidig med, at tjenesten også vil kunne have andre formål. Hvis en digital tjeneste har flere formål, vil der i forhold til betingelsen om ”primært” skulle lægges vægt på, om slutbrugere fortsat ville anvende tjenesten, hvis de funktioner og egenskaber, som følger med det pågældende formål, blev fjernet. Hvis der sandsynligvis kun ville ske en lille ændring i antallet af slutbrugere på tjenesten, eller i den måde eksisterende slutbrugere ville anvende tjenesten på, ville det ikke være sandsynligt, at formålet knyttet til disse funktioner og egenskaber ville udgøre ”det primære formål”.

Kendetegnet ved disse tjenester vil typisk være, at tjenesterne faciliterer forbindelser mellem professionelle, mentorer m.m., der tilbyder faglige indsigter, herunder med fokus på samarbejde, videndeling og karriereudvikling. For eksempel kan en tjeneste give slutbrugere mulighed for at oprette en profil, der beskriver deres professionelle baggrund og karrieremål, hvilket gør det muligt for dem at komme i kontakt med potentielle arbejdsgivere eller professionelle forbindelser generelt.

Da disse tjenester primært bruges til at opbygge professionelle netværk, vil det være mindre sandsynligt, at upassende eller skadeligt indhold vil blive publiceret. Derfor vil denne type tjenester udgøre en begrænset risiko for børn og unge.

Der henvises i øvrigt til punkt 3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger om Forsknings-, Uddannelses- og Digitaliseringsministeriets overvejelser i forhold til lovforslagets anvendelsesområde.

Til § 2

Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler i dansk ret om en aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester.

Det foreslås i lovforslagets § 2, at det er forbudt for børn og unge under 15 år at tilgå digitale tjenester, som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1-3.

Med den foreslåede bestemmelse vil det være forbudt for børn og unge under 15 år at tilgå de digitale tjenester, der vil være omfattet af lovforslagets anvendelsesområde, jf. § 1.

Forbuddet vil være tidsmæssigt afgrænset, da det kun vil forbyde børn og unge under 15 år at tilgå visse digitale tjenester. Det betyder også, at fra dét tidspunkt, hvor barnet fylder 15 år, vil barnet ikke længere være omfattet af lovens forbud. Fra dette tidspunkt vil bestemmelserne i lovforslaget derfor ikke være til hinder for barnets adgang til at tilgå de digitale tjenester, der vil være omfattet af lovforslagets anvendelsesområde. Aldersgrænsen vil således skulle regnes fra det enkelte barns fødselsdato.

At børn og unge under 15 år ikke må "tilgå" de omfattede digitale tjenester indebærer først og fremmest, at de ikke må oprette en brugerprofil med login på tjenesterne, der giver dem adgang til at udnytte funktionerne og tilgå det indhold, som vil være tilgængeligt, når man har en brugerprofil med login på de omfattede tjenester. Det indebærer derudover også, at børn og unge

under 15 år, som i forvejen har en brugerprofil på tidspunktet, hvor lovforslaget træder i kraft, ikke længere må tilgå denne, idet denne situation også vil være omfattet af forbuddet. Forbuddet vil således ikke kun omfatte oprettelsen af nye brugerprofiler fremadrettet, men vil også gælde bagudrettet, og derfor også omfatte allerede eksisterende brugerprofiler på de omfattede tjenester.

Det vil være barnet, der vil være lovens pligtsubjekt. Det betyder, at det vil være barnets eget ansvar at sikre, at forbuddet efterleves i praksis, så barnet ikke tilgår de digitale tjenester, som vil være omfattet af lovens anvendelsesområde.

Det skal understreges, at i de tilfælde, hvor barnet ikke efterkommer lovens bestemmelser, vil hverken barnet eller barnets forældre blive straffet, idet den foreslåede ordning ikke vil være strafsanktioneret. Hensigten med den foreslåede ordning vil i stedet være, at bestemmelserne vil skulle anses som adfærdsregulerende og normerende for, hvornår det i samfundet fremadrettet anses for at være almindeligt at give børn og unge mulighed for at tilgå visse digitale tjenester.

Det bemærkes desuden, at det er forventningen med lovforslaget, at det vil få den afledte effekt, at visse digitale tjenester – for at efterleve deres forpligtigelser i henhold til artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/2065 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF med senere ændringer (forordningen om digitale tjenester) – vil skulle aldersbegrænse adgangen til deres tjenester ved at indføre alderskontrol med afsæt i den nationalt fastsatte aldersgrænse. Dette med henblik på at sikre, at børn og unge der er under 15 år, ikke længere vil kunne tilgå visse digitale tjenester. Det vil også betyde, at alle personer i Danmark, som ønsker at få adgang til de omfattede platforme, forventeligt løbende vil blive mødt med et krav om alderskontrol fra de digitale tjenester.

For en nærmere beskrivelse af formålet og hensigten med at fastsætte en national aldersgrænse for børn og unges adgang til visse digitale tjenester henvises til pkt. 1. og 2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås i lovforslagets § 3, at loven skal træde i kraft den 1. juli 2027.

Med den foreslåede bestemmelse vil lovforslaget træde i kraft på et senere tidspunkt end selve vedtagelsen i Folketinget og den efterfølgende kundgørelse. Ikrafttrædelsestidspunktet er fastsat under hensyntagen til, at lovens pligtsubjekter, dvs. børnene, vil have mulighed for at indrette sig efter de nye regler. Dette indebærer f.eks., at børn og unge under 15 år får mulighed for at downloade oplysninger, billeder m.v., som fremgår af deres eksisterende brugerprofiler, hvis de måtte have en brugerprofil i forvejen.

Det er derved også forventningen, at det senere ikrafttrædelsestidspunkt vil være med til at understøtte en mere effektiv implementering af reglerne. Børnene og deres forældre vil bl.a. få mulighed for at tage højde for, hvilke digitale tjenester det pågældende barn ikke længere må have en profil/oprette en profil på. Derudover vil det senere ikrafttrædelsestidspunkt også give mulighed for at kommunikere budskabet om de nye regler, så alle relevante aktører kan indrette sig herefter.

Det er forventningen, at lovforslaget vil få den afledte effekt, at visse digitale tjenester – for at efterleve deres forpligtigelser i henhold til artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2022/2065 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF med senere ændringer (forordningen om digitale tjenester) – vil skulle aldersbegrænse adgangen til deres tjenester ved at indføre alderskontrol med afsæt i den nationalt fastsatte aldersgrænse. Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt vil derfor også bidrage til, at de omfattede digitale tjenester vil have tid til at indrette sig med henblik på at kunne efterleve deres forpligtigelser efter forordningen om digitale tjenester rettidigt.

Til § 4

Det foreslås i lovforslagets § 4, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.